

καὶ τῆς ἀποτροπῆς τοῦ πράγματος. ἀποτολμητέον δ' οὖν ὅμως εἰπεῖν αὐτό. τί οὖν τοῦτο ἐστί; πότερα δεῖ τοὺς ἐρώντας τῶν παιδῶν εἶναι τούτοις συνεῖναι καὶ συνδιατρίβειν, ἢ τοῦναντίον εἶργειν αὐτούς καὶ ἀποσοβεῖν τῆς πρὸς τούτους ὁμιλίας προσ-
 5 ἦκεν; ὅταν μὲν γὰρ ἀποβλέψω πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς αὐθε-
 κάστους καὶ τὸν τρόπον ὁμφρακίας καὶ στρυφνούς, οἱ τῶν τέκνων ὕβριν οὐκ ἀνεκτὴν νομίζουσι τὴν τῶν ἐρώντων ὁμιλίαν, εὐλαβοῦμαι ταύτης εἰσηγητῆς γενέσθαι καὶ σύμβουλος. ὅταν δ'
 E αὖ πάλιν ἐνθυμηθῶ τὸν Σωκράτη τὸν Πλάτωνα τὸν Ξενο-
 10 φῶντα τὸν Αἰσχίνην τὸν Κέβητα, τὸν πάντα χορὸν ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οἱ τοὺς ἄρρενας ἐδοκίμασαν ἔρωτας καὶ τὰ μει-
 ράκια προήγαγον ἐπὶ τε παιδείαν καὶ δημαγωγίαν καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν τρόπων, πάλιν ἕτερος γίνομαι καὶ κάμπτομαι πρὸς τὸν ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ζῆλον. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις Εὐριπίδης
 15 (fr. 388) οὕτω λέγων

‘ἀλλ’ ἔστι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
 ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆς.’

[τὸ δὴ τοῦ Πλάτωνος (Rep. 468b) σπουδῆ καὶ χαριεντισμῶ
 F μεμιγμένον οὐ παραλείπτεον. ἐξεῖναι γὰρ φησι δεῖν τοῖς ἀρι-
 20 στεύσασιν ὃν ἂν βούλωνται τῶν καλῶν φιλεῖν.] τοὺς μὲν οὖν
 τῆς ὥρας ἐπιθυμοῦντας ἀπελαύνειν προσῆκε, τοὺς δὲ τῆς
 ψυχῆς ἐραστὰς ἐγκρίνειν κατὰ τὸ σύνολον. καὶ τοὺς μὲν Θή-
 βησι καὶ τοὺς <ἐν> Ἡλίδι φευκτέον ἔρωτας καὶ τὸν ἐν Κρήτῃ
 12 καλούμενον | ἀρπαγμόν, τοὺς δ' Ἀθήνησι καὶ τοὺς ἐν Λακε-
 □ 26 δαίμονι ζηλωτέον. [καὶ τῶν παιδῶν μιμητέον.]

16. Περὶ μὲν οὖν τούτων, ὅπως ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτὸν πέ-